

Zeven partijen zonder één remise

Bij de 3e ronde van de C-manche van de interne competitie van Eeuwig Schaak was het vorige week “volle bak”. Met een opkomst van 14 van de 15 deelnemers (alleen Geraldine Tanasale was verhinderd) heeft een club niets te klagen! In de zeven partijen die werden gespeeld spatte de strijdlust er ook nog eens van af en het was typisch dat er geen enkele remise viel te noteren.

De één valt meteen als een dolle aan, de ander pakt het iets subtieler aan. John van Helden hoorde tot de eerste groep. Hij vloog er tegen Toon de Rooij in en nam veel risico's, maar dat wil ook wel eens verkeerd uitpakken. En dat deed het in zijn geval. Hij verloor een paar stukken, kreeg niet de beslissende aanval en Toon ging er met de winst vandoor.

Ook in de partij tussen Cor Lazeroms en Jan Konings was het een dolle kermis. Jan won een stuk, wat normaal gesproken genoeg is voor de partijwinst, tenzij de tegenstander wel heel veel compensatie heeft of... Cor Lazeroms heet. Cor legde zich niet neer bij een nederlaag, zocht de tactische verwickelingen op en het had succes: hij won het stuk terug, won er nog een bonus bij en won alsnog de partij.

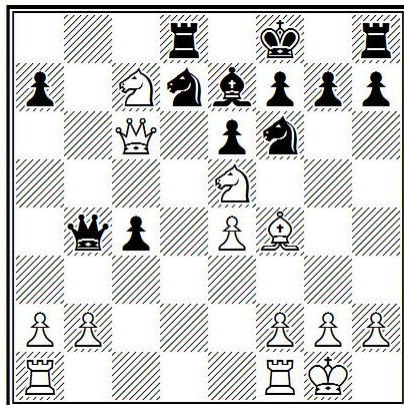
Jan Konings

De koningen van de subtiële aanpak zijn Ad Bruijns en Jan Rijkse. Ad Bruijns profiteerde tegen Ger van Aalst van een betere ontwikkeling van zijn stukken en rondde het af met een dodelijk dubbelschaak. Jan Rijkse was dit keer de baas over Cees Buurman in een soortge-

lijke stijl: druk opvoeren, toeslaan, winnen.

Joost Asselbergs had het voorzien op de koningsstelling van Wim Soeters. Hij belaagde die net zo lang tot Wims koning onder de druk bezweek en Wim zich genoodzaakt zag op te geven. Patrick Heijnen maakte Louis van Mechelen een stuk afhandig, bestormde de in onveiligheid geraakte koning en won gedecideerd.

Kees van Hogeloon kwam tegen Ben Seleski al in de opening duidelijk beter te staan en hield de druk op de ketel. Maar hoe het volle punt definitief naar zich toe te trekken? Tja, als je zelf met dikke letters schrijft: “De zin van het leven is een offer op f7” moet je wel de daad bij het woord voegen...

18. Pe5xf7, Kf8xf7 19. Dc6xe6, Kf7-g6? (Beter is 19...., Kf8) 20. Pc7-d5, Pd7-f8 21. Pd5xe7+ en zwart heeft de keuze tussen een dame verliezen en mat gaan. Kees van Hogeloon kan gerust zijn. Zijn leven heeft zin gehad.

Uitslagen 3e ronde C-manche:

Ad Bruijns – Ger van Aalst 1 – 0

Cees Buurman – Jan Rijkse 0 – 1

Louis van Mechelen – Patrick Heijnen 0 – 1

Toon de Rooij – John van Helden 1 – 0

Kees van Hogeloon – Ben Seleski 1 – 0

Joost Asselbergs – Wim Soeters 1 – 0

Cor Lazeroms – Jan Konings 1 – 0

Stand aan kop:

1. Ad Bruijns	71
2. Ger van Aalst	61
3. Jan Rijkse	60½
4. Kees van Hogeloon	54
5. Patrick Heijnen	45
6. Joost Asselbergs	43
7. Ben Seleski	40
8. Cees Buurman	34
9. Louis van Mechelen	31½
10. Cor Lazeroms	30